

R O M Â N I A
TRIBUNALUL SIBIU
Secția Comercială și de
Contencios Administrativ
DOSAR NR. /2005

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1.594/C
Sedința publică din 7 decembrie 2005
PREȘEDINTE: – Judecător

– Gresier
ca participant la procesul
din cadrul Tribunalului de pe lângă Tribunalei române.

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea cauzei comerciale formulată de reclamanta împotriva părâtelei D.G.F.P. Sibiu s.a. – pentru contestație.

La apelul nominal, nu se prezintă părțile.

Procedura completă.

Cauza a fost dezbatută în fond la data de 30.11.2005 când cei prezenți au pus concluzii ce s-au consemnat în încheierea din aceeași zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință civilă.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ fiscal înregistrată la această instanță la nr. /2005 reclamanta a chemat în judecată părâtele D.G.F.P. a Județului Sibiu și Direcția Regională Vamală Brașov solicitând ca prin hotărâre judecătoarească ce se va pronunța să se dispună;

- suspendarea executării creanței fiscale;
- anularea deciziei nr.54/12.08.2005 emisă de D.G.F.P. Sibiu;
- Anularea în întregime a procesului-verbal de control nr. /14.06.2005 întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov.

În motivarea acțiunii, se susține în esență că decizia privind soluționarea contestației formulate împotriva procesului-verbal de control și procesul-verbal de control prin care organul de control a constatat că, pentru bunurile care au făcut obiectul operațiunilor de import efectuate cu D.V.I. /19.06.2000, DVI /24.12.2000, DVI /14.12.2000, reclamanta a beneficiat în mod eronat de facilitățile prev.de Lg. 133/99, respectiv scutire de plata taxei vamale și scutire de plata T.V.A., sunt nelegale, întrucât la data efectuării importurilor respectiv 19.06.-14.12.2000, prevederile art.22 din Lg. 133/1995 erau în vigoare, nefiind abrogate pentru acest interval de timp, astfel că, la data efectuării importurilor nu s-a încălcitat nici o prevedere a legii.

În drept, se invocă disp. art.10, 15 Lg.554/2004, Lg.76/2000, Lg.133/1999.

Aceștia a fost legal timbrată.

Prin întâmpinările depuse la f.26 și f.60, părțile Direcția Regională Vamală Brașov și D.G.F.P. a Jud.Sibiu solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Asupra cererii de suspendare, instanța s-a pronunțat la ultimul termen de judecată (30.11.2005) în sensul admiterii cererii de suspendare a executării, ~~șe~~ obligației de plată până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei (f.87).

Prin procesul-verbal de control nr. /14.06.2005 întocmit de părțea de ordin 2 Direcția regională vamală Brașov (f.6) s-a constatat că pentru bunurile care au făcut obiectul operațiunilor de import efectuate cu D.V.I. /19.06.2000, DVI

3/23.11.2000 și DVI 3 /14.12.2000, reclamanta a beneficiat în mod eronat de facilitățile prev. de Lg.133/1999, respectiv scutire la plata taxelor vamale și scutire de la plata TVA conform pct.B lit.a din OUG nr.215/99 publicată în M.Of.nr.649/30.12.1999 și prin urmare, organul de control vamal a recalculat drepturile vamale de import, stabilindu-se că reclamanta datorează bugetului de stat suma totală de 1.500.000 lei, reprezentând: 1.000.000 – taxe vamale,

- T.V.A., 500.000 – dobânzi și 100.000 – penalități de întârziere.

Organul de control vamal a apreciat că reclamanta nu putea beneficia de facilități vamale acordate pentru importurile realizate în perioada 19.09. - 14.12.2000, în temeiul art.22 din Lg.nr.133/99, întrucât aceste dispoziții erau abrogate începând cu data de 15.03.2000, conform prev. art.37 din OUG nr. 17/2000 privind taxa pe valoare adăugată.

Împotriva acestui act de control, reclamanta a formulat în termen contestație (f.11), respinsă prin decizia nr. 54/12.08.2005 emisă de părțea de ordin 1 D.G.F.P. a jud. Sibiu (f.14).

Pentru a pronunța această decizie, organul administrativ jurisdicțional a reținut, în esență, că actul de control este legal, având la bază o interpretare și aplicare corectă a disp. art.37 din OUG nr.17/2000 și ale Lg. nr.76/2000.

Analizând decizia atacată prin prisma criticilor formulate și a actelor dosarului, Tribunalul constată că acțiunea este fondată.

La data efectuării importurilor respective, în per. 19.06.-14.12.2000, reclamanta, la controlul vamal a beneficiat de facilitățile fiscale prev.de art.22 din Lg. 133/99, care priveau scutirea de la plata taxelor vamale pentru mașinile și utilajele importate în vederea dezvoltării activității proprii de servicii.

La controlul vamal ulterior, autoritatea vamală a dat o altă interpretare disp. art.22 din Lg.133/99, reținând că aceste dispoziții au fost abrogate prin art.37 din OUG 17/2000 privind taxa pe valoare adăugată, începând cu data de 15.03.2000.

Dispozițiile art.37 din OUG 17/2000 care conține norma abrogatoare a art.22 Lg.133/99 au fost modificate prin dispoziția normativă cuprinsă în art.8 Lg.76/2000 privind bugetul de Stat pe anul 2000, test care nu mai menționează faptul că aceste dispoziții „sunt și rămân abrogate”.

Având în vedere prev. art.60 alin.1 Lg.24/2000, această dispoziție normativă cuprinsă în art.58 din Lg.76/2000, nu poate fi interpretată decât ca o încetare a producerii efectelor juridice din textul art.37 din OUG 17/2000, ceea ce nu constituie

o încălcare a principiului constituțional conf. căruia, abrogarea printr-un act normativ ulterior actului abrogat, nu duce la recunoașterea actului anterior abrogat.

Art.8 din Lg.76/2000 relevă intenția legiuitorului de a asigura aplicarea Lg.133/99 în plenitudinea rațiunii sale de a fi, respectând, astfel regula de bază conform căruia dreptul fiscal trebuie să ofere contribuabilului securitatea (juridică) obligațiilor sale fiscale.

În perioada în care s-au realizat importurile care fac obiectul prezentei acțiuni, reclamanta putea beneficia de regimul vamal favorabil, acestea fiind ulterioare datei de 4 mai 2000, data publicării Lg. 76/2000.

Un alt argument în favoarea acestei interpretări a voinței legiuitorului îl reprezintă faptul că în legea bugetară pe anul 2000, în anexa la aceasta și anume, cea care prevede actele normative după care se calculează impozitele și taxele în anul bugetar respectiv, aceste dispoziții nu au produs efecte, nefigurând în anexa la legea bugetară, ceea ce duce la concluzia că retragerea facilităților fiscale acordate pentru taxele vamale nu a operat în perioada avută în vedere de organul vamal.

În fine, apărătoare reclamantei, contribuabil de bună-credință, împotriva modificării survenite în interpretarea dată de autoritățile vamale a textelor legale, aplicabile în speță, apare ca justificată și în raport de poziția exprimată prin interpretarea dată prin adresa nr. 21029/9.05.2000 (f.79) a Direcției Generale a Vămilor, comunicată tuturor direcțiilor vamale regionale, prin care se arată că începând cu data intrării în vigoare a Lg. 76/2000, se reintroduc facilitățile prev. de Lg.133/99.

În atare situație, controlul vamal ulterior, instituit de art.61 C.vamal, după acordarea liberului de vamă la import, nu poate avea ca obiect decât verificarea quantumului taxelor vamale în cazul unor erori cu privire la încadrarea, tarifară sau furnizării de către importatorii de date vamale cu privire la ~~modificările~~ și documentele prev. și nu reconsiderarea propriei interpretări cu privire la acordarea facilităților vamale în perioada iunie – decembrie 2000.

Pentru aceste considerente, Tribunalul văzând prev. Lg. 554/2004, urmează a dispune anularea actelor administrative-fiscale atacate.

În temeiul art.274 C.p.c., urmează a obliga părătele la plata cheltuielilor de judecată ~~reprezentând~~ timbrajul cererii și onorar avocațial, în favoarea reclamantei.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII

H O T Ă R ă S T E

Admite acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta

împotriva părătelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, cu sediul în Sibiu, Calea Dumbrăvii, nr.28-32 și Direcția Regională Vamală Brașov, cu sediul în Brașov, str. Harmanului, nr.50 și în consecință;

Anulează decizia nr.54/12.08.2005 emisă de părăta de ordin 1 D.G.F.P. Sibiu și procesul-verbal de control nr. //14 iunie 2005 întocmit de părăta de ordin 2 Direcția Regională Vamală Brașov.

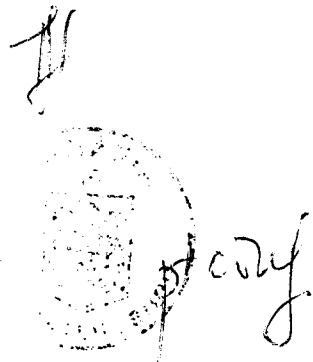
Obligă părâtele să plătească în favoarea reclamantei suma de RON cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 7 decembrie 2005.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Handwritten signature of the President, consisting of stylized initials and a surname.